

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Actus primi scena sexta

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1094](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1094)

Α Σ Τ Ι Ο Σ Π Ρ Ι Μ Ι

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ , Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ , Χ Ο Ρ Ο Σ .

Λήμαι μὲν παρέπι τάδε
 Οὐκ ἀτολμῶν, ἀλλ' ἔτοιμοι. ἴδι δ' ὡς

Ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμῆ,
 Κλέει βρανόμυκες

460 Ἐν βροτοῖσιν ἔξεις,
 ΣΤΡ. Τί πείσομαι;

ΣΩΚΡ. Τὸν πάντα χερόν μετ' ἐμῆ
 Ζηλωτότατον βίον ἀν-
 θεώπων ἀγέξεις.

465 ΣΤΡ. Ἄρα γε τέτ' ἄρ' ἐγώ
 Πότ' ὄψομαι;

ΣΩΚΡ. Ὡς τε σὲ πολλὰς
 Ἐπὶ ταῖσι θύραις.

Ἄει καθῆσθαι,
 470 Βυλομύθους ἀνακοινοῦσθαι

Τέ, καὶ ἐς λόγον ἔλθειν,
 Πράγματα κἀντηραφῆς.

Πολλὰν ταλάντων
 Ἄξια σὴ φρενὶ

475 Συμβυλοσομύθους μὲν σὲ.

ΧΟΡ. Ἄλλ' ἐγχείρη τ' ἀρεσέεσσι, ὅ, π' περ μέλλεις, ἀεὶ διδάσκει,
 Καὶ ἀγαθὴν τ' ἰὼν αὐτῆ, καὶ τ' γλώμης ἀποπειρῶ.

ΣΩΚΡ. Ἄγε δὴ χεῖτεπέ μοι σὺ τ' αὐτῆ πρόπον,
 Ἴν' αὐτὸν εἰδῶς, ὅς τις ἐστὶ, μηχανὰς

480 Ἦδη πὶ τούτοις πρὸς σὲ χεῖρας ἀποσφείρω.

ΣΤΡ. Τί δέ, τιχμαχῆν μοι ἀφαινοῦ πρὸς τ' θεῶν;
 ΣΩΚΡ. Οὐκ, ἀλλὰ βραχέα σε πυνθέσθαι βέλομαι,

Εἰ

vf. 456. Λήμα] Proprie voluntas a λέω volo. Similiter in Ranis vf. 921. λήμα δὲ ἐκ ἀτελῶν ἀμοιβῶν, καὶ ἀκί-
 νητος φρένας.

vf. 466. Ὀψομαι] In Pace vf. 345. εἰ γὰρ μοι γέ-
 νοισ' ἰδεῖν πάντη τὴν ἡμέραν ποσὶ.

vf. 467. Πολλὰς ἐπὶ ταῖς θύραις] Euripides in Bacchis
 vf. 319. εἴρεσι; εὐ χαίρει; ἔταν ἱερωσῶν πύλων πολλοί,

τὸ Πενθίος δὲ ἔνεμα περὶ τὴν πόλιν. Vides? tu lacta-
 ris, quando ad portas tuas stant multi, nomenque Penthei
 urbs celebrat.

vf. 474. Ἄξια σὴ φρενὶ] In Acharn. vf. ἄξιον γὰρ τῆ
 Ἑλλάδι. Ibid. vf. 204. τῆ πόλεως γὰρ ἀξίον.

vf. 477. Διχαλῆν] Qui contulerit hunc, & praecedentem
 & postea 481. & 482. versum cum illo Sosipatri
 Co-

SCENA SEXTA.

SOCRATES, STREPSIADES, CHORUS.

SOCR. Animus quidem inest huic
 Haud timidus, sed promptus. Scias autem velim,
 Si hæc didiceris a me,
 Famam, quæ coelum attingat,
 460 Inter homines te consecuturum.

STR. Quid mihi eveniet?

SOCR. Omni tempore mecum
 Beatissimam vitam
 Ages unus omnium.

465 STR. Ecquando hoc ego
 Visurus sum?

SOCR. Ita, ut multi
 Ad fores tuas
 Semper sedeant,

470 Cupientes te convenire,
 Et tecum colloqui, atque communicare:
 Litium contestationes
 Super multis talentis
 Dignas tuo ingenio,

475 De quibus consultabunt tecum:

CHOR. Sed incipe senem docere ea, quæ in antecessum docere constituisti.
 Et pertenta animum ejus, & ingenii vires explora.

SOCR. Age nunc dic mihi tu ingenium tuum quale sit.

Ut illo cognito machinas

480 Posthac novas tibi admoveam.

STR. Quid? num me, obsecro, tanquam murum oppugnare cogitas?

SOCR. Non; verum pauca quaedam interrogare te volo,

An

Comici loco, quem afferam ex Athenaci Libro IX. p. 378. ille similitudinem quandam animadvertet. Loquitur autem coquus cum alio quodam: *πρὸ τῆς τήχης ἐσπίωδε ταῦθ' ἡμᾶς μαθεῖν· ἀλλὰ σὺ μὲ ἀπὸ τῶν οἴων εἰ γὰρ φιλοτάλις; ἐν ἀλλ' εἰ ἔσω προσέχεται ἰξ ἀγοράς ὁ παῖς, μὴ δὲ διακινῶσθαι περὶ τῶν πραγμάτων.* Ante artem ipsam, ut hæc diceretur urgebat: *νῦν τὸ ἐν τῆς οὐσίας*

re vir optime? Non, sed interea dum puer accedit a foro, exercebo te nonnihil in hac re.

vl. 481. *Τετραμαχίαν*] Socrates metaphorice locutus fuerat, sed rusticus proprie accepta voce *μαχίαν*, putat illum de machinis bellicis loqui quibus muri destruantur.

vl. 482. *Ὅσα δὲ ἀλλὰ*] Vide Notam ad vl. 477.

- Εἰ μνημονικός εἶ. ΣΤΡ. Δύο πρόπω, νῆ τ' Δία.
 Εἰ μὲν γ' ὀφείλεται μοι, μνήμων πάνυ.
 485 Ἐὰν δ' ὀφείλω, χέτλιϑ ἑπιλήσιμων πάνυ.
 ΣΩΚΡ. Ἐνεσι δῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;
 ΣΤΡ. Λέγειν μὲν οὐκ ἔνεσ', ἄποτερεῖν δ' ἐνι.
 ΣΩΚΡ. Πῶς ἐν δυνήσει μαθάνειν; ΣΤΡ. Ἀμέλει χαλῶς.
 ΣΩΚΡ. Ἄγε νῦν, ἔπως, ὅταν π' ἀεθάλωμαι σοφόν
 490 Περὶ τ' μετάρων, βίθως ὑφαρπάσει.
 ΣΤΡ. Τί δαί; κωμῶδον τ' σοφίαν σιτήσομαι;
 ΣΩΚΡ. Ἄνθρωπον ἄμαθῆς ἐτοσί κ' βάσβαρϑ.
 Δέδωκά σοι, ὡ ἀρεσῦτα, μὴ πληθῶν δέη.
 Φέρ' ἰδῶ τί δράς, ἢν πῆ σε τύπη. ΣΤΡ. Τύπσομαι.
 495 Κἀπειτ' ἐπιχῶν ὀλίγον, ἐπιμαρτύρομαι.
 Εἴτ' αὖθις ἀκαρῆ ἀγαλιπῶν, δικάζομαι.
 ΣΩΚΡ. Ἴθι νῦν, κατὰθε δοιμάτιον. ΣΤΡ. Ἠδίκηκά πε;
 ΣΩΚΡ. Οὐκ, ἀλλὰ γυμνὸς εἰσέναι νομίζε'.
 ΣΤΡ. Ἄλλ' ἐχὶ φασάσον ἐγὼ γ' εἰσέρχομαι.
 500 ΣΩΚΡ. Κατὰθε π' ληρεῖς; ΣΤΡ. Εἰπέ δὴ νῦν μοι τοδί.
 Ἦν ἐπιμελῆς ὦ, κ' ἀεθύμως μαθάνω,
 Τῷ τ' μαθητῶν ἐμφερῆς γενήσομαι;
 ΣΩΚΡ. Οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφάνηϑ τ' φύσιν.
 ΣΤΡ. Οἴμοι κακοδαίμων, ἡμιθῆς γενήσομαι;
 505 ΣΩΚΡ. Οὐ μὴ λαλήσης, ἀλλ' ἀκολυθῆσης ἐμοί,
 Ἄνισας π', δδελὲ θάπτον. ΣΤΡ. Ἐς τῷ χεῖρέ κω
 Δός μοι μελιτέταν ἀετρερον· ὡς δέδοικ' ἐγὼ,
 Εἴσω καταβάνων, ὥσπερ ἐς Τροφάνισ.
 ΣΩΚΡ. Χώρη π' κυπιάζεις ἔχων ἀεὶ τ' θυραν;

ΚΟΜ-

vf. 484. Μνήμων πάνυ] Ita Edd. pristinae; non μνήμων ἀν πάνυ.

vf. 485. Ἐὰν δ' ὀφείλω] Atqui contra oportebat fieri: ἀνδρὶ τοι χρεὼν μνήμων προσέειπε, τερπνὸν εἶ τι πε πέθει· Viro qui ipse decet memoriam adesse, si quid iucundum ipse obtigerit: ut dicit Sophocles in Ajace vf. 520.

vf. 490. Ἐφαρπάσει] 2. Perf. Fut. med. Att. Loquitur autem de apprehensione mentis, ut infra vf. 776. Ἄγε δὴ ταχέως τῷ ἐνδραπέσσον. Sophocles in Ajace vf. 16. φέρημι· ἀκούω καὶ ἐνδραπέσσα φρενί· Vocem audio & mentis corrumpo. Sed rusticus aliter accipit.

vf. 491. Κωμῶδον] In Equitibus vf. 1029. ἐσφοιτῶν δ' ἐς τῷ πάλαιον λέγει σε κωμῶδον νύκτας τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διακρίνων. Sic κωμῶδον in Pace vf. 81. κωμῶδον in Ranis vf. 816. κωμῶδον in Lyssistrata vf. 309. κωμῶδον in Pace vf. 896.

Ibid. Τὴν σοφίαν σιτήσομαι] Sic ἐλπίδας σιτήσομαι apud Aeschylum in Agamemnone vf. 1677. Antiphanes apud Athenaeum II. p. 47. κἀπύργους αἰρας, ἐλπίδας σι-

τήσομαι· Qui vorant auras, & spe pascuntur. Comicus infra, vf. 921. γυμνός τεράων.

vf. 496. Ἀκαρῆ ἀγαλιπῶν] Isocrates de Pace: ὀλίγον χρόνον διακρίνομεν πάλιν εἰς τὰς αὐτὰς καταστροφόμεθα ταράχας· Exiguo tempore interposito, sive, ad breve tempus cessantes, in easdem turbas devenimus. De voce ἀκαρῆ videri potest Nota ad Plautum vf. 244. In Vespis ἐκ ἀπολαύσει πλὴν τῶν ὁ φέρεται ἀκαρῆ. & alibi.

vf. 497. Κατὰθε δοιμάτιον] Supra, vf. 179. dicebat Socratis quidam discipulus magistrum in palaestra surripuisse vestem quandam. Hic etiam Socrates jubet senem vestes exuere, ut eum facilius spoliare possit: quod & factum est; nam infra, vf. 857. apparet vestem periisse, cum filius dicit ad Strepsiadem: διὰ ταῦτα δὴ καὶ δοιμάτιον ἀπέλωσας. & vf. 1501. cum discipulus aliquis quaereret, quis domum ipsi incendat, Strepsiades, qui id faciebat, dicit: ἐκεῖνϑ' ἐπεὶ δοιμάτιον εἰκόχευ. & calceos eum amisisset, patet ex vf. 718. ubi dicit: φρενὶ ἐμθεῖς, & vf. 856. ubi ad ipsum

- An polleas memoria. STR. Ita certe, gemino modo:
 Nam si mihi debeatur, praepolleo memoria;
 485 At si ipse debeam, obliuiofus profus sum, infelix.
 SOCR. Inestne tibi aliquis naturalis ad dicendum impetus?
 STR. Ad dicendum quidem non, verum ad defraudandum inest.
 SOCR. Quomodo igitur poteris discere? STR. Bene, ne sis sollicitus.
 SOCR. Age nunc *da operam*, ut, si quando sapientem aliquam quaestionem posuero:
 490 De rebus coelestibus, eam statim arripias.
 STR. Quid? num canum in morem sapientiam comedam?
 SOCR. Homo iste est rudis & barbarus.
 Vereor, o Senex, ne plagis indigeas.
 Age videam quid facias, si quis te verberet. STR. Verberor.
 495 Deinde paululum ubi me repressi, attestor:
 Deinde ubi rursus pauxillum remisi, in jus voco.
 SOCR. Age nunc depone vestem. STR. Quae tibi a me facta est injuria?
 SOCR. Nulla, sed mos est ut nudi ingrediantur.
 STR. Atqui ego non ingredior ad res furtivas quaerendas.
 500 SOCR. Depone: quid nugaris? STR. Hoc nunc dic mihi,
 Si diligens fuero & cupide didicero,
 Cuinam tuorum discipulorum ero similis?
 SOCR. Ingenio nihil differre te a Chaerephonte iudicabo.
 STR. Hei miser, semimortuus futurus sum.
 505 SOCR. Ne multum loquaris, sed sequere me
 Huc ocyus, properans nonnihil. STR. In manum
 Da mihi placentam mellitam prius: nam timeo ego huc
 Intro tanquam in Trophonii antrum descendens.
 SOCR. Perge: quid sic moraris circa ostium?

COM.

fam filius: τὰς δ' ἐμὲδδας τοῦ πύροπος;

vf. 499. Φαρύσιον] Illum esse sensum vocis, quem in versione expressi, patet etiam ex Ranis vf. 1402. ubi mulier, cui gallus furto ablatu erat ab alia muliere, dicit se velle in illius domum ingredi, ut furtum deprehendat: φάρυσιον εἰς γλῶσσαν, ὅπως εἰσελεύσῃ φαρέσει. Cogebantur autem nudi ingredi, qui venirent ad furtum detegendum; ne aut ipsi dum perlustrant omnia, aliquid sub veste abscondant & auferant: aut, furti aliquem suspectum malo mactare cupientes, rem quaesitam forte sub veste abstrudentes ingrediantur, & deinde ibi se inuenisse dicant, quam ipsi supponebant: ut Scholiastes docet. Dicit ergo Strephades: quia non ad deprehendendum furtum veniat, nihil opus esse ut nudus ingrediat.

vf. 503. Οὐδὲν διαίσεις] Cratinus apud Athenaeum IX. p. 373. ἀλεκτροῦν μὲν διαίσεις πρὸς πρόπυρον· ἀβ' ingenio gallinae nihil differas.

Ibid. Χαίρεται] Chaerephoa erat pallidus & ma-

cer, ut hinc patet, & ex Vespiis vf. 1410. & aliunde. Julianus Epist. I. τὸ σῶμα τὸ Χαίρεται εἶδεν ἀσειόμενον ἔχειν.

vf. 507. Μελιτῆταν] Mellitam projiciebant serpentibus in Trophonii antro obviis, qui illic descendissent, ut eos placarent, ut testatur Pausanias Lib. XI. & alii, quos cum isto citavit illustriss. Spanhemius ad hunc locum. Videtur autem Strepsiadi domicilium Philosophorum, qui erant famelici & tristes, simile esse Trophonii antro; quia ille ibi fame erat mortuus, ut testatur Scholiastes: & quia illi, qui inde redissent, semper post illa essent tristes; ut etiam proverbio dicitur de homine tetrico: εἰς Τρόφωνα μεμάντινται· de quo Erasmus in Chilliadibus.

vf. 509. ἔχειν] Vide Notata ad vf. 131. In Theophr. vf. 242. ἀνίστασ' ἐν ἀρούρω σε ἀγγυλάς ἔχει. In Ranis vf. 202. & 521. εἰ μὴ φλυαρίσεις ἔχεις, & alibi. Significat autem verbum ἔχειν statum in ejusmodi locis, cum illo vel illo modo se habet.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ, ΚΩΛΩΝ ή.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

510 Ἄλλ' ἴθι χαίρων ἔ' ἀνδρείας
Εἴνεχε ταύτης,

Εὐτυχία γένοιτ' ἀν-

δρόπω, ὅλι' ὤρηκων

Ἐς βαθὺ ἔ' ἡλικίας,

515 Νεωτέροις ἔ' φύσιν αὐτῆ

Περίγμασι χρωπίξει,

Καὶ σοφίαν ἐπασπεί.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΧΟΡΟΥ, ΚΩΛΩΝ μέ.

Τροχαικοὶ Καταληκτικοί.

520 Ὄψα κήσαιμ' ἔγωγε καὶ νομιζοίμην σοφός,
Ὡς ὑμᾶς ἠγάμων εἶπα θεατὰς δεξιῆς,
Καὶ ταύτῃ σφάτατ' ἔχειν ἔ' ἐμῶν κωμῶδιον,

Πρώτης ἡξίωσ' ἀναγῆσ' ὑμᾶς, ἢ παρέχε μοι

Ἐγρον πλείον· εἴτ' ἀνεχῶρον ὑπ' ἀνδρῶν φορηκῶν

525 Ἡτληθεὶς ὄσα ἄξι' ὦν ταῦτ' ἐν ὑμῖν μέμφομαι

Τοῖς σοφοῖς, ὧν ἕνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπαγαματθόμην.

Ἄλλ' ἔδ' ὡς ὑμῶν ποθ' ἐκὼν ὠρῶσω τῆς δεξιῆς.

Ἐξότῃ

vf. 515 & 516. Νεωτέροις πὴν φύσιν αὐτῆ πραγμασι
χρωπίξει] In Vespis vf. 1463. βελόνων τὴν φύσιν
τας σεμνοτέρους κατακοσμήσαι πραγμασι.

Epitome Parabasios, in qua Poeta loquitur. Cum
haec Comoedia sit elegantissima omnium quas edidi,
& digna quae apud sapientes spectatores ageretur &
probaretur: immerito quidem victus sum, cum pri-
mum acta est; verum tamen non alienabor a vobis

propterea. Nam postquam alia quaedam mearum co-
moediarum, illa inquam de *Modesto* & *Luxurioso*, quam
per alios edideram, vobis valde placuit; de vestro fa-
vore adhuc certus sum. Nunc itaque haec Comoedia
iterum prodit, hac spe, ut etiam probetur, quemadmo-
dum illa de *Modesto*; nam haec vere *modesta* est, nihil
enim aliunde advicit, quo placere possit, ut aliae ple-
raeque, sed venit freta naturali sua venustate. Tales
co-

COMMATION, VERSUUM VIII.

C H O R U S.

510 C H O R. Sed abi laetus. Virtutem
 Ob hanc
 Feliciter eveniat huic
 Homini, quod aetate
 Multum provecta,
 515 Recentioribus ingenium suum
 Rebus exornat,
 Et sapientiam colit.

PARABASIS CHORI, VERSUUM XLV.

Trochaïci Catalectici.

Spectatores, dicam vobis libere
 Veritatem, per Bacchum, cujus alumnus ego sum, juro.
 520 Ita vincam ego, & habear pro sapiente,
 Ut, quia vos putabam spectatores elegantes esse,
 Istamque esse praestantissimam mearum Comoediarum,
 Idcirco vobis primum eam volui gustandam offerre, quae mihi exhibuit
 Molestiam plurimam: deinde recessi, ab hominibus ineptis
 525 Victus, non meo quidem merito: ob haec incuso vos,
 Qui sapientes estis, quorum causa commentatus ista fueram.
 Sed neque sic tamen mea sponte deferam cordatiores.

Ex

Comoedias cum ego faciam, tamen *modestum* me prae-
 beo; nam & Spectatores decipere vereor, obtrudendo
 illis ineptias quasdam, aut eadem inculcando: & quos
 perstringo, illis non insulto prostratis, ut ceteri Poë-
 tae, qui in Cleonem & Hyperbolum non cessant Co-
 moedias scribere: in quibus etiam nihil novi dicunt,
 sed illa, quae a me inventa semel sunt.

vf. 519. Τὴν ἐκβήσαντά μου] Sic Aeschylus in Ranis

Comici nostri vf. 907. Cererem altricem ingenti sui di-
 cit: Δάμνατος ἢ Θράξασα τὴν ἰμὴν φήνα.

vf. 523. Ἀναγίνωσκαι] Active. Euripides in Cyclope
 vf. 149. βέλῃ σε γλώσσα πρῶτον ἀπατοῦ μέθυ; Vis ne, ut
 tibi prius dem gustandum merum?

vf. 525. Οὐκ ἀξίος εἶμι] Cum id non essem commeritus,
 cum non essem illa injuria dignus, ut loquitur Terentius.
 Sic in Acharn. vf. 1061. ἐστὶν γυνή τι τῶ πολλοῦ τ' οὐδέξια.

- Ἐξότῃ γὰρ εἰθὰδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἰδὸν ἔχ' λέγειν,
 Χ' ὡ σὺ φρονεῖν τε χ' ὡ καταπύγων ἄλειψ' ἠκροσάτιω,
 530 Κἀγὼ (παρθένῳ γὰρ ἔτ' ἰὼν, κἄν ἐξῆν πά μοι τεκνῶν)
 Ἐξέθηκα, καὶς δ' ἐτέρα πῖς λαβῆσο' ἀνείλετο,
 Ὑμῖς δ' ἐξεθρέφατε γυναικῶς, καὶ παιδοῦσατε,
 Ἐκ τῆς μοι πῖσά παρ' ὑμῶν γνάμης ἔσθ' ὄγκια.
 Νῦν ἐν, Ἠλέκτραν κατ' ἐκένυ, ἠδ' ἡ κομῶδία
 535 Ζητῆσ' ἠλθε, ἰὼν πρὸς πύχην θεατῶν ἔτι σοφοῖς.
 Γιώσῃ γὰρ, ἰὼν περ' ἴδη, τὰ δὲ λφῶν τ' βόφρυχον.
 Ὡς δὲ σὺ φρονεῖν ἐπὶ φύσῃ, σπέφασθ' ἦ τις φράσῃ μὲν
 Οὐδὲν ἠλθε βραφαμνῆ σὺ πῖνον καθεμνῆον,
 Ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρῃ, παχὺ τοῖς παιδίοις ἢ ἡ γέλας.
 540 Οὐδ' ἔσκωψε τὰς Φαλακρῆς, ἔδδ' κόνεδαχ' εἰλκυστῶν.
 Οὐδὲ φρεσῦτης ὁ λέγων τὰ πῖ, τῆ βακίμεια
 Τύπῃ τ' παρόντ', ἀφαιζῶν πονηρὰ σιῶμματα.
 Οὐδ' εἰσῆξε δάδας ἔχουσ' ἔδ' ἰθ', ἰθ' βοᾶ.
 Ἄλλ' αὐτῇ ἔχ' τοῖς ἔπεσιν πρὸς θεοῦ ἐλήλυθε.
 545 Κἀγὼ μὲν τοῖσδε ἀνῆρ ὦν ποιητῆς, ἔχ' κομῶν,
 Οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἔξαπατᾶν δὲς ἔχ' τρεῖς ταῦτ' εἰσάγων.
 Ἄλλ' αἰεὶ κενὰς ἰδέας εἰσφέρει, σοφίζουμῃ,
 Οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας ἔχ' πάσας δεξιάς.
 Ὅς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαια' ἐς τ' γατέρῃ,
 550 Κῆκετ' εἰσαῦθις γ' ἐπεπῖδυσά γ' αὐτῷ κειμνῶν.

Οἷτοι.

vf. 528. Οἷς ἰδὸν] Quibus libenter probo studium meum
 & eloquentiam.

vf. 529. Χ' ὡ σὺ φρονεῖν] Pro καὶ ὁ Comoedia illa
 διατακτικῶς inscripta fuit, in qua duos adolescentes,
 alterum frugi, alterum luxu perditum, introduxerat,
 ut doceret Scholiastes; ex qua, ut monet Cl. Kusterus,
 insignis fragmentum conservavit Galenus in Praefatione
 Lexici Hippocratei.

vf. 530. Παρθένῳ] Allegorice: Quemadmodum puella,
 si clam conceperit, & tamen velit virgo haberi, partum
 exponit, quem alia tollit; ita & ego clam editum ingenium
 mei foetum exposui quasi, & alibi reliqui. Nam Aristophanes
 initio Comoedias suas per alios agi curavit; unde etiam in
 Vespsis vf. 1021. dicit, se clam iurare alios Poetas, qui ipsum
 quasi in ventre suo concipiant, quemadmodum ἱσχυροῦσθαι vates
 deum concipere creduntur, unde ipse per ora illorum effundat
 Comoedias: ἔχ' φανερῶς ἀλλ' ἐπιμαρτυροῦν ἑτέροις πῖνταις, μι-
 μνησθῆναι ἢν Ἐβρυκλῆος μαντικῶν καὶ δῖνας, ἐπὶ ἀκ-
 λουσίας γαστρῆς ἐδδδδ, κομῶδία πολλὰ χιῶσθαι. Vide
 & Parabasin in Equitibus.

vf. 531. Ἐξέθηκα] De expositione infantium usurpari
 hoc verbum probat Scholiastes ex hoc Euripidis loco: ἰδὸν
 βουκόλις ἰνδῆνας βεῖσθ. Dat bubulcis exponendum
 puerum: est autem in Phoenissis vf. 25. & loquitur ibi
 de Oedipo; de quo & Comicus in Ranae vf. 1215.

ἔξέθησαν ἐν ὄσρακα, ἵνα μὴ ἄκροσῆς, χέρισθαι τῶ πατρῷ
 φρεσῶν.

vf. 532. Ἐξέθηκα] Educassis, id est: Recessit, ut
 nomen & fama poetæ propter illam Comoediam cresceret.

vf. 534. Ἠλέκτραν κατ' ἐκένυ] Apud Aeschylum in
 Choëphoris, cum forte Electra, Agamemnonis filia,
 patri inferias ferret, invenit in tumulo comam ali-
 quam; qua visa, putat fratrem suum Orestem domum
 rediisse, & eam pro more dedicasse in tumulo patris
 memoriae: idque conjicit ex similitudine hujus comae
 cum fraterna; μέλλει inquit vf. 176. ἐκείνη βοφρυχίῃ
 προσεῖδῃ. maxime illius cincinnis similis est, ad quem
 locum videri potest Stantjeus. In hac autem compara-
 tione, Electra est praefens Comoedia, ut ipse dicit
 Comicus: per fratrem autem Electrae sive per Ore-
 stem, debet intelligi altera illa Comoedia, quam a
 cordatis Spectatoribus laudatam esse dixit: per comam
 autem, fortuna alterius Comoediac sive plausus, quem
 meruerat. Quod itaque hoc versu & duobus sequenti-
 bus dicit, tale est: Hanc Comoedia venit quaestum Specta-
 tores tales & tam sapientes, quales habuit prior illa Como-
 dia: quos agnoscat tales esse, si experta fuerit similem for-
 tunam & plausum. Breviter: si sapiunt Spectatores, lauda-
 bunt hanc Comoediam.

vf. 538. Σκόττων] Phallum describit, qui erat cori-
 ceus penis. In Lystraem introducit Praeconem Sparta-
 tauna

- Ex quo enim hic apud viros, apud quos jucundum est vel verba facere,
Et Modestus meus & Cinaedus non male audiverunt:
- 530 Egoque (nam virgo adhuc eram, & nondum licebat mihi parere)
Exposui foetum, quem alia quaedam puella acceptum sustulit,
Vos autem educaſtis ingenue, & instituistiſtis,
Ex illo *inquam* tempore satis spectata mihi est vestra benevolentia.
Nunc itaque, ut Electra illa, Comoedia haec
- 535 Venit, quaerens an forte incidere possit in spectatores tam sapientes.
Nam facile cognoscet, si tantum videat Fratris cincinnum.
Quam vero modesta sit, videte: quae primum quidem
Non ingressa est consutum quiddam habens coriaceam, pendens,
Rubrum in summo, crassum: ut pueris risus excitetur.
- 540 Neque risit calvos; nec cordacem saltavit:
Nec senex, qui versus recitat, baculo
Verberat praesentes, dicta mordacia retundens,
Nec irrupit in theatrum faces habens: nec io, io, clamat.
Sed sibi ipsi & versibus fidens advenit.
- 545 Et ego quidem talis, qui Poëta sum, non superbio:
Neque studeo vos decipere bis terve eadem introducendo;
Verum semper novas formas comminiscor, quas introducam,
Nihil inter se similes, scitas & elegantes omnes.
Qui *etiam* magno illi Cleoni ventrem percussi,
- 550 Nec amplius tamen ei insultavi jacenti.

Isti

tanum cum ejusmodi Phallo, qui interrogatus: τί ἐστὶ σοὶ τοῦτο; respondet: στυγὰ ἀκωνικὴ. alludens ad εὐκρίτων αἰδοῖον. Ceterum Scholiastes ad versum vs. 542. observavit, quae Comicus hic & in sequentibus negat se facere, tanquam reprehendenda scilicet, omnia in ipsum tendere, ut qui & phallos introduxerit, ut loco jam citato, & in Acharn. vs. 242. & cordacem, & calvos, & faces, & iu! iu! exclamantes, ut mox ostendam. Vide etiam notata ad Plutum vs. 797. Ita in Ranis in principio ridet Comicos, qui onere gravatos servos assidue introducunt, ut πύζομαι dicant, quod ipse ibidem facit.

vs. 540. Φαλακρὸς] Scholiastes dicit in Pace rideri calvos, & respicit sine dubio ad vs. 768. ubi & seipsum calvum dicit: καὶ τοῖς φαλακροῖσι παρανέμω ἐν ἐπιπέδῳ τῶν ποδῶν πᾶς γὰρ τις ἐστὶ κλιῖς] ἢ καὶ τοῖς ἀκωνικῶν καὶ ἐπιπέδῳ, φέρει τὸ φαλακρὸν, ὅτι τὸ φαλακρὸν ἢ πρηνῶδες, καὶ μὴ ἀκωνικὸν γυναικῶδες ἢ ποικίλον, αὐτὸς τὸ κλιῖς ἐστὶν ἐπιπέδον.

Ibid. Οὐδὲ κωμῶσα] Hoc etiam Comicae saltationis petulantioris genus introduxisse Comicum in Vespis monet Scholiastes, nimirum in ultima fabula.

vs. 541. Οὐδὲ πρὸς ἄλλους] Senem baculo percipientem alios, in Avibus introduxisse Comicum in Vespis dicit Comi-

cum; sed ibi quidem percussit Pishetaerus quosdam, nempe vatem, vs. 986. Geometram vs. 1019. Plebiscitorum venditorem vs. 1043. Servum vs. 1327. & 1335. Cinesiam vs. 1402. & Sycophantam vs. 1465. Verum non propterea id facit, quia derisus erat ab illis; quale exemplum hic requiritur; extat autem & tale in Pluto vs. 271. ubi Senum Chorus ad Servum: μὴ ἀξίως φαναίστας ἡμᾶς ἀπάλλασθηναι ἀξίημι, καὶ ταῦτ' ἡμῶν βακτηρίαν ἔχοντι.

vs. 543. Εἰσῆξι] Pro εἰσῆξι ab ἀλασ. ut in Pluto vs. 723. ἀναίξας, in Ranis vs. 465. ἀπῆξας.

Ibid. Δάδας] Facem introduxit hic in Nubibus vs. 1493. in Pluto vs. 1042. in Vespis vs. 1329.

Ibid. Ἴσ' ἰδ'] Clamat in principio Nubium & circa finem. In Pluto vs. 276. 478. In Equit. vs. 1092. In Avibus vs. 306. & alibi.

vs. 545. Οὐ κωμῶ] Facere ludit in ambiguitate verbi, quod & *superbire* significat, ut in Pluto vs. 170. & *comatum esse*, ut in Avibus vs. 1232. *Superbire* quidem potuisset Aristophanes; sed *comatum* alere non potuisset, ut pote calvus, ut paullo ante notavi.

vs. 549. Κλιῖον] Sic etiam in Vespis vs. 62. dicit nolle se iterum Cleonem exagitare: εἴ ἂν εἰ κλιῖον ἐλάμψαι τὸ πόδες χάρην, αὐτὸς δ' αὐτὸν ἀνδρᾶ μνηστραύσειεν. Ex proſeſſo autem contra eum edidit Equites.

Οὗτοι δ', ὡς ἀπαξ παρέδωκεν λαβῆν Ἵπέρβολον,
 Τῆτον δέιλαιον κολετρεῖσ' αἰεὶ, καὶ τιμὴν κητέρα.
 Εὐπολις μὲν τὴν Μαρικῶν ὀρώπιον παρείλκυσε,
 Ἐκφρέφας τὰς ἡμετέρας Ἰπώεας κακὸς κακῶς.
 555 Προσθεῖς αὐτὰ γράν μεθύσιον, καὶ κόρδακον εἴνεχα,
 Ἦν Φρυγίον παλαιὰ πεποίηχ', ἡ δὲ κῆτος ἦδ' ἰατρ.
 Εἶθ' Ἐρμιῶν αὐτὸς πεποίηκεν εἰς Ἵπέρβολον.
 Ἄλλοι τ' ἦδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ἵπέρβολον,
 Τὰς εἰκὲς τῶν ἐγγέλευσιν τὰς ἐμαῖς μιμνήσκοντο.
 560 Ὅς τις ἐν τῶν τοῖσι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαίρειται.
 Ἦν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς διφραγνῆσ' εὐρήμασιν,
 Ἐς τὰς ὄρας τὰς ἐτέρας εὐφροεῖν δοκῆσατε.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ, ΚΩΛΩΝ Β.

ΧΟΡ. Ὑψιμέδοι μὲν θεῶν
 Ζῆνα τύραννον, ἐς χορὸν

565 Προσθεῖς μέγα κηλήσκω.
 Τὸν τε μεγαθεῖν τελαί-
 ης ταμίαν, γῆς τε καὶ ἀλ-
 μυρᾶς θαλάσσης ἀργίον μοχλοθύτιον.
 Καὶ μεγαλάνυμον ἡμέτερον πατέ-

570 ρ' Αἰθέρα, σμυνόμενον βιοθρέμματα πάντων.
 Τὸν δ' ἰππονόμαον, ὃς ὑπερ-
 λάμψεσις ἀκτίσιν κατέχευε.
 Γῆς πέδον, μέγας δὲ θεοῖς,
 Ἐν θηητοῖσι τε δαίμων.

ΕΠΙΡ-

v. 552. Καὶ τὴν κητέρα] Eupolis in Marica etiam matrem Hyperboli videtur risisse, ut apparet ex Scholiis ad Plutum v. 1038. καὶ τὴν γὰρ τὴν Ἵπέρβολου κητέρα τὴν εἰκὴν, τὴν πλατεῖα σάνδι.

v. 553. Μαρικῶν] Hefychius: Μαρικῶν, κίναidon· οἱ δὲ, ὑποκρίματα παίδων ἀρρενῶν βαρβάρων· Maricas, cinaedus est; alii volunt esse deminutivum nomen rustonis barbari.

v. 556. Ἦν τὸ κῆτος] Sic etiam Plato Comicus in Cleophonte videtur vetulam exproxisse piscibus vorandam, apud Athenaeum VII. p. 315. σὲ γὰρ, γράν, συγκατάκεισε σαπρῶν ὀρεοῖσι σελαχίαις τὴν καὶ φάλαγγας βορᾶν· te enim, vetula, contubernalem fecit piscibus, ut te vorent: nempe ut Andromedam apud Tragicos; quemadmodum apud Comicum in Thesmoph.

v. 1062. Mnesilochus veste muliebri indutus & vetulam repraesentans, vincitur in cruce, simulat Andromedam, & dicit: ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἡμπεπλεγμένη κῆτος βορᾶ· Glaucίτην πρόκαιμα.

v. 558. Πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ἵπέρβολον] A multis Comicis exagitatum fuisse Hyperbolum testatur, ut docet Illustriss. Spanhemius, Cicero in Bruto: Homo simillimus Atheniensis Hyperbolo, cuius improbitatem veteres Atticorum Comœdiæ notarunt. & Plutarchus in Alcibiade: ἢ δὲ τις Ἵπέρβολος, ὃς μὲν μὲν μὲν ὀνομασθεὶς τοῖς δὲ Κωμικοῖς ὄμα τε πᾶσι διατριβῶν ἀπὸ σκαπόμενον· ἐν τοῖς θεάτροις παρῆγεν· Erat quis Hyperbolus Peritiboides, cuius meminit Thucydides: Comicis vero omnibus simul in theatris eum exagitandi materiam praebeuit.

Ibid. Ἐρείδουσιν] Glossae: Fulcio. item: ἐρείδω trudit. quae

- Isti autem, postquam semel ansam dedit Hyperbolus,
 Hunc miserum assidue conculcant, & matrem ejus.
 Primum omnium Eupolis Maricam protraxit,
 Cum nostros Equites malus male invertisset (evacuasset)
 555 Addita ad saltandum cordacem vetula quadam temulenta:
 Qualem olim introduxit Phrynichus; quam devoravit bellua marina:
 Deinde Hermippus rursus in Hyperbolum fecit *quaedam*.
 Sed jam omnes Hyperbolum infectantur,
 Imitantes imaginem illam meam de anguillis.
 560 Cuicumque ergo ista risum movent, is meis ne capiatur.
 Si autem meis inventis & me ipso delectabimini,
 In futurum tempus recte sapere videbimini.

ODE ET STROPHE, VERSUUM XII.

- CHOR. Sublimem Deorum
 Regem Jovem, choro,
 565 Magnumque, *ut adsit*, invoco primum:
 Deinde praepotentem tridentis
 Dominum, terraeque &
 Salsi maris acrem motorem:
 Et celeberrimum nostrum patrem
 570 Aetherem, maxime venerabilem Nutricium omnium:
 Illumque equorum agitatore, qui prae-
 lucidis radiis occupat (illustrat),
 Terrae solum, magnus apud Deos
 Et apud mortales Deus.

EPIR.

quae posterior significatio hic locum habet, & in Equitibus vs. 623. ἐλασίστην ἀναρρηγυδὲ ἔστη, παρατινύμεν ἄρσιδα κατὰ τὴν ἰστίαν, κρημνὰς ἄρσιδων.
 vs. 559. Τὰς εἰκὰς] Imago una sive similitudo de anguillis est in Equitibus vs. 859. ὅπως γὰρ εἰ τὰς εἰκῆ-
 λαις θυράμενοι πικροῦσθε. ut monet Schollastes.
 vs. 562. Ἐς τὰς ἄρας] Locus similis in Ranis vs. 717. ὄστρα χέρον ποτ' αὐθις εὐ σπορεύει εἰ δόξομεν." Ex notis Kufferli. In Thesmoph. vs. 979. ἐν τῷ ἄρῳ ἐς τὰς ἄρας.
 vs. 563. Ἐμίδοντα] Chorus invocat Jovem, Neptunum, Aetherem, & Phoebum.
 vs. 564. Ζῆνα τέραντον] In Pluto vs. 124. τὴν Διὸς τυρανίδα. ubi vide notas Spanhemii.
 vs. 569. Πατέρα Ἀθήρα] Lucretius Lib. I.

Postremo pereunt imbres, ubi eos pater Aether
 In gremium matris terrae praecipitavit.
 Locum Tragicum cujusdam ex Sexto Empirico contra
 Mathem. p. 129. opportune hic adducit Illustriss. Span-
 hemius: Ταῖα μεγίστη καὶ Διὸς Ἀθήρα, ὁ μὲν ἀθροῦστος
 καὶ θεῶν γένετας.
 vs. 573. Τὸς ἴδον] Medea Solis filio prognata, apud
 Euripidem dicit, in cognomini dramate vs. 747. ἐμὲ
 ἴδον γῆς, πατέρα δ' ἥλιον πατέρα τῆ μῆ. Jura solum ter-
 rae, & Solem patris mei patrem. Sic & Latini; Lu-
 cret. I.
 Terraeque solum subigentes.
 Virg. I. Georg. —
 Terrae pingue solum.

⊕ * ⊕ * ⊕ * ⊕ * ⊕ * ⊕ * ⊕ * ⊕ * ⊕ * ⊕ * ⊕ * ⊕ * ⊕

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ κ.

Τροχαινοὶ Τετράμετροι Καταληκτικοί.

575 ⁵ Ὄσοφώτατοι θεαταί, δεῦρο τ' ἔνν' ᾠροσέχετε.

Ἦδικημῶν γ' ὑμῖν μεμφομέσθ' ὀϊαντίον.

Πλείστα γ' θεῶν ἀπάντων ὠφελύσαις τ' πόλιν,

Δαιμόνων ἡμῖν μόναις ἔθ' ἔβ' ἔδ' σπένδετε,

Αἶπνες τρηγῶν ὑμᾶς. ἡ γ' ἢ τις ἔξοδ'.

580 Μηδενὶ ξυῶ γὰρ, τὸτ' ἢ βρονταῶν, ἢ ψικάζοιμι.

Εἶτα τ' θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέφιν Παφλαγῶνα

Ἦνιχ' ἠρείσθε φρατηρῶν, τὰς ὄφρ' ὑς σνήησιν,

Κάποιον δεινὰ βροντῆ δ' ἐρράγην δι' ἀφραπῆς.

Ἦ Σελιῶν δ' ἐξέλιπε τὰς ὁδὸς· ὁ δ' Ἦλι'.

585 Πῶ θρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν βθέως ἀνεκκύσας,

Οὐ φανῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ φρατηγήσθ' Κλέων.

Ἄμ' ὅμως εἴλεσθε τῆτον. Φασὶ γ' δυσβελίαν

Τῆδε τῆ πόλιν ᾠροσῆναι· ταῦτα μὲν τοι τὸς θεῶς,

Ἄτ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ', ὅπ' τὸ βέλπον τρέπειν.

590 Ὡς δὲ ἔτ' ἔτ' ἔτ' ξυνοῖσθ', βελίως διδάξοιμι.

Ἦν Κλέωνα τ' λάρων δῶρων ἐλόντες ἔκροπῆς,

Εἶτα φημάσθητε τῆτε τὰς ξύλων τ' αἰχῶνα,

Αἰθῆς ἐς τ' δεχάσιον, ὑμῖν εἰ π' ἀξημάρτητ',

Ἐπὶ τὸ βέλπον τὸ φράγμα τῆ πόλιν ξυνοῖσθ'.

vf. 575. Ὄ] Chorus Nubium dicit sibi honores divinos deberi, quia multum commodet Reip. & pertrahit Cleonem.

vf. 582. Ἦνιχ' ἠρείσθη] Videtur tempestas illo die, quo Cleo dux est factus, orta esse, quae in noctem duraverit; ut nec Luna nec Sol videri potuerit. Itaque in sequentibus non de eclipsi Lunae & Solis loquitur; nam post Lunae eclipsin non potest fieri statim solis eclipsis, nec vice versa.

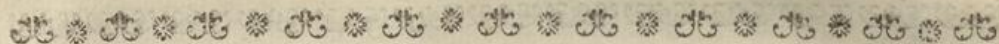
vf. 583. Βροντῆ] Sophocles in Teucris apud Scholiasten: Οὐρανὸν δ' ἀπο ἠφραπῆς, βροντῆ δ' ἐρράγην δι' ἀφραπῆς.

vf. 584. Ἐξέλιπε τὰς] Ita Edd. pristinae; non ἐξέλιπε

τὰς, quod pro metri causa additum videtur; cui satis consultum si scribatur ἐξέλιπε.

vf. 586. Οὐ φανῖν ἔφασκεν] Alludit ad Homericum illud, ubi Sol dicit: δύσομαι εἰς αἴδαο, καὶ ἐν νεκυόσσι φαίνομαι· descendam ad inferos & apud mortuos lucebo, quem locum adducit Scholiastes; est autem in Odyss. u. vf. 383.

vf. 587. Φασὶ γὰρ δυσβελίαν] Hoc dictum de stultis Atheniensium consiliis bene cadentibus, vulgi ore tunc tritum, repetit etiam in Eccles. vf. 475. λέγει γὰρ τοι τις ἐστὶ τῶν γεραίωνων, ὅσ' ἂν ἐπιβῆαι καὶ μῦρα βυλευσόμεθα, ἀπαντ' ἐπὶ τὸ βέλπον ἡμῖν ἐμμερέσθην. hinc etiam in Equitibus

EPIRREMA VERSUUM XX.

Trochaici Octonarii Catalectici.

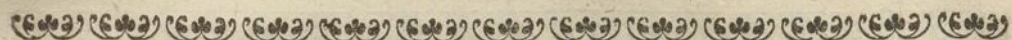
- 575 CHOR. O sapientissimi spectatores, huc advertite mentem.
 Injuriam enim passae vos palam accusamus.
 Nam, cum prae caeteris diis plurimum commodemus urbi,
 Nobis tamen solis omnium Deorum nec sacrificatis, nec libatis,
 Quae vos conservamus: si enim fiat expeditio aliqua
 580 Sine iudicio, tunc aut tonamus, aut stillamus;
 Itaque Diis invifum illum coriarium Paphlagonem
 Cum eligeretis ducem exercitus, supercilia contraximus,
 Et indignabamur, tonitruque erupit per fulmen:
 Luna autem deseruit vias: & sol
 585 Ellychnio statim in se contracto, [*Cum subito ellychnium ad seipsum contraxisset*]
 Negavit se lucere velle, si Cleo exercitum duceret;
 Sed tamen eum elegistis. Ajunt enim stulta consilia
 Inesse huic civitati: Deos tamen
 Quaecumque peccaveritis in melius convertere.
 590 Quomodo autem hoc etiam vobis profuturum sit, facile docebimus.
 Si Cleonem, Larum illum furti & acceptorum munerum damnaveritis,
 Deinde capistraveritis cervicem ejus nervo,
 Rursus in pristinum vobis, si quid peccatum est,
 Et in melius id cedit Reipublicae.

tibus vs. 1051. Καροπίδα κακίολο.

vs. 591. Κλίωνα & λαρόν] Matron. de Parasito edace, πινύοντι λάρο θρηνηϊ ἰσικῶς. esurienti Laro alii similis, apud Athenacum IV. ubi facetissimus ille Poëta convivium quoddam describit versibus Homericis ad ridiculum compositis: sunt autem omnino centum & viginti duo versus. Comicus hic Cleonem etiam larum vocat; quia avide rapiat civium bona, ut vorax illa avis escam, & in Equitibus vs. 952. tribuit Cleoni annulum signatorium ubi inest haec sculptura: Λάρο κερυνῶς ἐπὶ πύραος ἀμυγγοράν. Ibid. vs. 1288. ejusmodi rapacitatem descri-

bit quasi voracitatem: φασὶ γὰρ αὐτὸν ἰσχυρόμενον τὰ ἴχθυον ἀνίσταν ἐκ ἐν ἔσχαθῶν ἀπο σιπῶος. loquitur autem ibi de Cleonymo.

vs. 592. Φιμώουτε ξύλα & ἀρχίνα.] Si ligno perforato stoe numella constrinxeritis ei collum. Glossae: φιμῶ, incapistrum. Idem est δισαξ ξύλα, ut in Equitibus de eodem Cleone vs. 1045. κατόνι δισαξ σ' ἰαλίους πιντισυρίθω ξύλα. ubi vide notata. Idem etiam est ἰγκυθαζμόςα εἰς ξύλον, ut in Lystrata vs. 683. ἀλλὰ τῶταν χεῖρ' ἀπασῶν ἐς τετραμῖνον ξύλον ἰγκυθαζμόςα. — ἴ ἀρχίνα. ubi etiam videri potest Nota.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ,
ΚΩΛΩΝ Β'.

595 ΧΟΡ. **Α**μφί μοι αὔτε, Φοῖβ' ἀναξ
 Δήλιε, Κιωθίαν ἔχων
 Ὑψιέρεα πέτραν.
 Ἦτ' Ἐφίεσθ' μάλαίερα πάγ-
 λυσσον ἔχεις οἶκον· εἰ ᾧ
 600 Κόεαι σε Λυδῶν μεγάλας σέβουσιν.
 Ἦτ' ἐπιχέεισθ' ἡμετέρεα θεός,
 Αἰγίδεσθ' ἠνίοχεσθ', πολιεσθ' Ἀθήνα.
 Παρνασίαν θ' ὅς κατέχων
 Πέτραν, σὺν πθίκαις σελαγαῖ,
 605 Βάκχαις Δελφίσιον ἐμφορέπων,
 Κωμαθῆς Διόισθεσθ'.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ κ'.

Τροχαικοὶ Τετράμετροι Καταληκτικοί.

ΧΟΡ. **Ἦ**νίχ' ἡμῖς δεῦρ' ἀφορμαῶδε παρσιθιάσμεθα,
 Ἦ Σελήνη στυτυχῶσ' ἡμῖν, ἐπέτειλε Φεάσαι,
 Πρῶτα μὲ χαίρειν Ἀθλιαίοισι, καὶ τοῖς ζυμμάχοισι.
 610 Εἶτα θυμαίνεν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπυθέναι,
 Ὀφελῶσ' ὑμᾶς ἀπαντας, καὶ λόγοις, ἀλλ' ἐμφανῶς.
 Πρῶτα μὲ ἔμνησ' εἰς δεξιὰ ὄσκι ἔλαθον, ἢ δραχμῶ.
 Ὡς τε καὶ λέγειν ἀπαντας, ἐξιόντας ἐσπέρας,

Μὴ

vf. 595. Ἀμφί μοι] Chorus invocat iterum Phoebum, & deinde Dianam, & Palladem & Bacchum.

vf. 603. & seq. Παρνασίαν θ' ὅς] In Ranis Comici vf. 1242. Euripides recitat: Διόισθεσθ', ὅς θύρεται καὶ γέφυρ' ὄσκι καθάπερ, εἰ πθίκαισι Παρνασίαν κατὰ Πηδῶ χρεῖαν παρθῆνοισι σὺν Δελφίσι. ubi postremus versus suppletur ex Scholiis. Euripides in Ione vf. 713. Ἦνα δευράδες Παρνασὲ πέτρας ἔχουσι σκύπελον, ἐράνιον θ' ἦσαν· Ἦνα Βάκχεσθ' ἀμφιπέρας ἀνίχων πύκας λαίψουσθ'.

πρῶτα νοκτιπύλοισι ἅμα συμβάλλαι· Ubi juga Parnassi, petrae habent scopulum, sedemque aethyriam: ubi Bacchus ardentibus suffollens taedas, celeriter salit una cum bacchantibus mulieribus noctivagis.

vf. 605. Δελφίσι] Euripides in Ione vf. 92. Θάλασθ' δὲ γυνὴ τρίποδα ζῶσθον Δελφίσι· Sedet autem mulier Delphica super sacro tripode. Ibidem vf. 44. εἰ τις ἢ Δελφίδων τραίη κέρη· Si qua puella Delphica auderet.

vf. 607. Chorus commemorat beneficia Lunae erga Aeth-

ANTODE ET ANTISTROPHE,
 VERSUUM XII.

- 595 **C**HOR. Huc ades Phoebe Rex,
 Delie, qui obtines Cynthiam
 Petram excelsam:
 Et tu beata quae au-
 reum Ephesi templum habitas, in quo
 600 Puellae te Lydorum magnopere colunt:
 Tuque vernacula nostra Dea,
 Aegida quae moderaris, urbis Praefes Minerva.
 Parnassiam item qui obtinens
 Petram cum taedis fulget
 605 Delphicas inter Bacchas conspiciendus
 Comestator Bacchus.

ANTEPIRREMA VERSUUM XX.

Odonarii Trochaïci Catalectici.

- C**HOR. Cum nos huc proficisci pararemus,
 Luna nobis occurrit & mandavit, ut jubeamus
 Salvare Athenienses & eorum socios: hoc primum;
 610 Deinde irasci se ajebat, etenim atrociam perpessam esse,
 Ut quae vobis omnibus commodaret non verbis, sed re palam.
 Primum quidem quovis mensi non multo minus quam drachmam pro taeda;
 Adeo ut omnes dicant egressi vesperi;

Ne

Athenienses: quod nocte luceat, ut minus impensarum faciant in oleam ad lampades: & quod irregulari suo cursu anni rationem perturbet, ut statis diebus sacrificiorum non observatis, litibus forensibus, quibus delectabantur, vacare possint, cum sacrificandam erat.

vf. 610. Δὲνὰ γὰρ] Si in eo sibi factam injuriam dicit Luna, quod Athenienses statis diebus non sacrificassent, non est quod irascatur: nam ipsa ejus rei

causa est; cur enim perturbat rationem anni? Nisi forte vult exaggerare beneficium, ut dicat, se nimia studio gratificandi Atheniensibus, seipsam defraudare, cum ceteris diis; quos insuper & iratos sibi facit propterea. Sed forte aliam ob causam irascitur Luna; quia mirum omnino non sacrificent ei Athenienses: hinc & in Pace vf. 405. Luna & Sol proderet velle Graeciam Barbaris dicuntur; quoniam Barbari Lunae & Soli sacrificent, Graeci autem non.

- Μὴ πείω, παῖ, δᾶδ', ἐπειδὴ Φῶς Σειλιυαῖος καλόν.
 615 Ἄλλα τ' εὖ θραῖν φησὶν ὑμᾶς, κἄν ἄγειν τὰς ἡμέρας
 Οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπαῖν.
 Ὡς τ' ἀπειλαὶν φησὶν αὐτῇ τὸς θεὸς ἐχάστοτε,
 Ἦνίκ' ἂν ψλοῦσῶσι δείπνα, καὶ πῶσιν οἴκαδε,
 Τῆς ἐορτῆς μὴ τυχόντες, καὶ λόγον τ' ἡμεράν.
 620 Καθ' ὅταν θύειν δεῖ, πρέσβετε καὶ διαζέετε.
 Πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τ' θεῶν ἀπατίαν,
 Ἦνίκ' ἂν περθῶμεν ἢ τ' Μίμνον, ἢ Σαρπηδόνα,
 Σπένδεθ' ὑμεῖς, καὶ γελᾶτ', ἀνθ' ὧν λαχόν Ἰπέρβολοι
 Τῆτες ἱερομμυμονεῖν, καὶ πειθ' ὑφ' ἡμῶν τ' θεῶν
 625 Τὸν σέφανον ἀφῆρέθη· μάλλον γὰρ ἔπος εἶπε,
 Κατὰ Σελήνῳ ὡς ἄγειν ἅρῃ ἔβίβ τὰς ἡμέρας.

ACTUS SECUNDI

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

- Μὰ τ' Ἀναπιόνῳ, μὰ τὸ Χάϛ, μὰ τ' Ἀίερα,
 Οὐκ εἶδον ἔπος ἀνδρ' ἀγροικὸν ἐδένα,
 Οὐδ' ἀπορον, ἐδὲ σκαῖον, ἐδ' ἐπιλήσιμονα.
 630 Ὅς τις σκαλαθυρμαῖπ' ἄττα μικρὰ μανθάνων,
 Ταῦτ' ἐπιλέλησται σφῖν μαθεῖν. ὅμως γὰρ μὲν
 Αὐτὸν χαλῶ θύραζε δδλεῖ πρὸς τὸ Φῶς.
 Πῶ Στρεψιάδης; ἔξτ' τ' ἀσπᾶντιω λαβῶν.
 ΣΤΡ. Ἄλλ' οὐκ εἴσι μ' ἐξενογκεῖν οἱ κόρεις.
 635 ΣΩΚΡ. Ἄνυσας τί κατῴθε, καὶ πρὸς σέγε τ' νῦν. ΣΤΡ. Ἰδῶ.
 ΣΩΚΡ. Ἄγε δὴ π' βέλῃ πρῶτα πύλ' μανθάνειν,
 Ὡς οὐκ ἐδίδαχθης πῶ ποτ' ἐδέν; εἰπέ μοι.

Πότε-

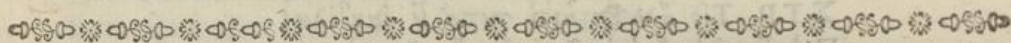
vf. 616. Ἄνω κάτω] Aeschylus: δαῖσα καὶ τρέπασα
 ἔθεθ' ἄνω κάτω' agitant coertent turbide sursum deorsum,
 apud Athenaeum IX. p. 375. Comicus in Equitibus vf.
 861. ἐάν σφ' ἄνω τε καὶ κάτω τ' ἐξέβορον κινέσται. Vide
 in Avibus vf. 3.
 vf. 620. Στρεψλάτες] Vide Notam ad Plutum vf. 875.
 & ad Ranas vf. 633.
 vf. 622. Μίμνιοι ἢ Σαρπηδόνα] Jovis filios, qui ad

Trojam ceciderunt.

vf. 625. Τὸν σέφανον] Et in Equitibus vf. 1220. Cleo-
 ni admiratur Corona, quia non recte administraverat
 Remp. κατὰθε ταχίας τ' σίφανον, ἢ ἰγὰ ταῦτα αὐτὸν
 περιεῖα.

vf. 627. Μὰ τὸν ἀναπιόν] Pythagoras apud Laërtium:
 εἰ μὰ τ' αἰερα, ὃν ἀναπιόν. Prodit autem hic Socrates
 examinaturus Senem discipulum; quem postea, tan-
 quam

- Ne facem emas, puer, quoniam Lunae lux pulchra est.
 615 Aliaque beneficia se vobis praestare dicit, & dies ducere
 Non recte, verum sursum deorsum turbare.
 Adeo ut minari dicat sibi Deos, quotiescunque
 Coena fraudantur, & abeunt domum,
 Postquam in ipsum festum non inciderant, diebus male computatis.
 620 Deinde cum sacrificare oportet, vos secundum rationem dierum quaestio-
 nem & iudicia exercetis;
 Contra vero saepe, nobis Diis jejunia celebrantibus,
 Quando nimirum lugemus aut Memnonem, aut Sarpedonem,
 Vos libatis, & ridetis; quod Hyperbolus forte ductus sacer scriba
 Hoc anno, a nobis Diis
 625 Corona privatus est. & merito: sic enim magis sciet
 Vitae dies traducendos esse secundum lunae cursum.

S C E N A P R I M A.

Senarii Jambici.

S O C R A T E S, S T R E P S I A D E S.

- SOCR. Per Respirationem, per Chaos, per Aërem juro,
 Ut ego non vidi hominem tam agrestem ullum,
 Nec tam intractabilem, nec tam perversum, nec tam obliviosum:
 630 Qui subtilitates quasdam parvas discens
 Horum oblivisci solet antequam ea addiderit: attamen
 Ipsum foras vocabo huc in lucem.
 Ubi Strepsiades? exi sumto grabbato.
 STR. Sed non sinunt me efferre cimices.
 635 SOCR. Properè depone, & adverte animum. STR. En!
 SOCR. Age, quid vis nunc primum discere,
 Quod antea nunquam didiceris? dic mihi.

Utrum

quam nimis incapacem disciplinae, negat se amplius
 doceturum, & dimittit.

Ibid. Μα το χαο] Per Chaos jurat quasi per deum.
 Supra vl. 423. τομινος ιδου θεου εδδνα πλιν απεσ ημεις,
 το χαο τηλι δε.

vl. 630. Σκαλαθυματα] Α σκαλαθυροι, carbones fo-
 dicare, quod cum sit, illi comminuntur: quare σκα-
 λαθυματα μινουιδε quaedam sunt.

vl. 632. Οβραζε προς το φαε] In Thesmoph. vl. 74.
 ην μη προιν θηραζε προς τ ηλιον. Timocles Comicus
 apud Athenaeum VI. p. 245. αναλαζε ιδου τδε θηραζε
 ινα πωε το φαε ειναι παρθεναζε, Aperite jam fores, ut
 ad lucem conspicui simus. Alias sic, ut Euripides in Phoe-
 nissis vl. 1535. τι η, ο παρθε. — εζαγαγεσ αισ φαεζε
 cur me, o virgo, in lucem eduxisti?